

върнешъ една сума, която ти била повърена. Ако чуя още веднажъ такова нѣщо за тебе, — додаде стариятъ кадия сърдито, — ще те накажа жестоко.

Златарьтъ се поклони дълбоко предъ кадията и се отдалечи, безъ да каже нито дума.

Преведе Чикъ-Чирикъ

ДВЕТЪ ЯРЕШКИ КОЖИ

На единъ селянинъ козата близна. Когато яренцата порастнали и станали за клане, селянинътъ ги заклалъ и кожата имъ изнесълъ на пазаръ да ги продава. Едната кожа купилъ циганинъ, а другата — книговецъ.

Книговецътъ изработилъ кожата и съ нея подвързалъ Светото Евангелие, а циганинътъ нате-

глилъ кожата на тъпана си. Триста пжти на день бумтѣлъ топуза на циганина по ярешката кожа, триста пжти на день цѣлували благочестивцитѣ Евангелието, което бѣше подвързано съ другата кожа.

Сжщо може да се случи и съ двамата братя: единиятъ — щастливъ, а другиятъ — нещастенъ.

СМЪРТЬТА НА БЕНКОВСКИ

Бѣ месецъ май, а снѣгътъ валѣше. Балканътъ бѣше побѣлѣлъ; ти — съ трима четника вървѣше къмъ северния нашъ предѣлъ. На моста рѣченъ бѣ пристѣпилъ: пропука пушка отъ леса, — ти въ кръвъ се струполи, изпъшка, и занѣмъ ти въ мигъ гласа. Съ викъ врѣхлетѣха враговетѣ и съ дива мѣсть те взеха въ плѣнъ,

но ти бѣ мъртавъ — не усѣти звѣна на ножа имъ студень. Глава ти падна покосена! Натъкната отъ тѣхъ на прѣтъ, — за страхъ — на показъ, седемъ деня бѣ носена изъ родний кжтъ. Бенковски, ти въ борбата свърши, погина младъ за бащинъ родъ, — катъ клонъ отъ вѣтъра откършенъ, ти рано найде своя гробъ!

Ненчо Савовъ

